

บทที่ 21

สุภาษิต

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้
- บอกชื่อผู้เขียนหนังสือสุภาษิต
 - บอกว่าหนังสือสุภาษิตเขียนถึงใคร
 - บอกจุดประสงค์ของหนังสือสุภาษิต
 - เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือสุภาษิตจากความทรงจำ
 - บอกถึงหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือสุภาษิต

คำนำ

ผู้เขียน โซโลมอน บุตรชายของกษัตริย์ดาวิด เป็นผู้เขียนส่วนใหญ่ของหนังสือสุภาษิต มีบันทึกไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 4:32 ว่า โซโลมอน “เขียนสุภาษิตสามพันข้อ” ภายใต้การดูแลจากพระเจ้า สุภาษิตบางข้อในจำนวนนี้ได้รับการรักษาไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเรา

มี 2 บทในสุภาษิตเขียนโดยผู้เขียนในชื่ออื่นคือ อากูร์ เขียนบทที่ 30 และเลมูเอล หมายความว่าไม่เพียงแต่พระองค์จะเขียนสุภาษิต แต่ยังทรงจัดให้เป็นระเบียบตามที่เสนอไว้ในพระคัมภีร์ด้วย แต่บางบทของสุภาษิตของโซโลมอนมีคนของกษัตริย์เฮเซคียาห์จัดให้เป็นระเบียบ

เขียนถึงใคร ถึงชาวอิสราเอล แต่ความจริงในการดำเนินชีวิตนั้นใช้ได้กับผู้เชื่อทุกคน

จุดประสงค์ จุดประสงค์ของหนังสือนี้ให้ไว้ใน สุภาษิต 1:1-6 จงอ่านข้อเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

คำนำเข้าสู่หนังสือสุภาษิตได้ให้ไว้ในปัญญาจารย์ 12:8-14 จงอ่านดูในพระคัมภีร์ของคุณ

ข้อพระคัมภีร์

“มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ” สุภาษิต 3:13

หลักการของชีวิตและการรับใช้ สติปัญญาในแนวตั้ง เป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในแนวนอน สุภาษิตเป็นการรวบรวมหลักการที่ฉลาดที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์ (แนวตั้ง) เพื่อให้ข้อความเหล่านี้ช่วยเราในการดำเนินชีวิตกับผู้อื่น (แนวนอน)

บุคคลสำคัญ ผู้เขียนต่างๆ โซโลมอน กษัตริย์เลมูเอลและอากูร์ ผู้หญิงที่ปราศจากพระเจ้า เรียกว่า “ผู้หญิงแปลกหน้า” บทสุดท้ายของสุภาษิตเสนอความตรงข้ามกับหญิงนี้ในคำอธิบายถึง “ผู้หญิงชอบธรรม” ซึ่งรู้จักพระเจ้า

โครงร่าง

คำว่า “สุภาสิต” หมายถึง “คำพูดสั้นๆ แทนคำพูดหลายๆ คำ” ข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อในสุภาสิตเป็นการสรุปความจริงที่สำคัญอย่างสั้นๆ เป็นการยากที่จะทำโครงร่างทั่วไปของหนังสือ เพราะว่าแต่ละบทและบางที่แต่ละข้อภายในบทกล่าวถึงหัวข้อต่างๆ กัน

เหตุผลในการเขียนคำกล่าวสั้นๆ เหล่านี้หรือ “สุภาสิต” คือเพื่อย่อสติปัญญาเพื่อช่วยให้เราจำความจริงฝ่ายวิญญาณได้ดีขึ้น สุภาสิตเป็นการสรุปสั้นๆ ถึงความจริงฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่

โครงร่างทั่วไปของหนังสือมีดังต่อไปนี้

- I. คำนำ 1:1-6
- II. บทเรียนเกี่ยวกับสติปัญญา 1:7-9:18
 - A. เสียงร้องของปัญญา 1:7-33
 - B. รางวัลของปัญญา 2:1-7:27
 - C. การสรรเสริญปัญญาจากเบื้องบน 8:1-9:18
- III. สุภาสิตต่างๆ มากมายของโซโลมอนที่ทรงจัดวางไว้เป็นระเบียบด้วยพระองค์เอง 10:1-22:16 (จากบทนี้จนถึง บทที่ 25 เป็นข้อสังเกตต่างๆ เกี่ยวกับคุณความดีของคริสเตียน และท่าที และการตอบสนองที่บาปซึ่งตรงข้ามกัน)
- IV. การรวบรวมสุภาสิตของคนฉลาด 22:17-24:34
- V. สุภาสิตของโซโลมอนซึ่งอาร์ักษ์ของเฮเซคียาห์เป็นผู้จัดระบบ 25:1-29:27
 - A. ข้อสังเกตเกี่ยวกับกษัตริย์ : หลีกเลียงการทะเลาะวิวาทและความสัมพันธ์กับผู้อื่น 25:1- 28
 - B. คำวิจารณ์คนโง่ คนเกียจคร้านและคนที่ชอบยุ่ง 26:1-28
 - C. การรักตนเอง ความรักแท้ หลีกเลียงความขัดแย้งและความคิดห่วยไปบ้านเรือน 27:1-27
 - D. ความตรงข้ามของคนชั่วร้ายกับคนชอบธรรม 28:1-28
 - E. สุภาสิตเกี่ยวกับการปกครองประชาชนและเรื่องราวส่วนตัว 29:1-27
- VI. สุภาสิตของอากูร์ : การสารภาพและคำสั่งสอน 30:1-33
- VII. สุภาสิตของเลมูเอล : บทเรียนเรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศและการบังคับตน การสรรเสริญภรรยาที่ดี 31:1-31

บททดสอบตนเอง บทที่ 21

1. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือสุภาษิต

2. จงบอกจุดประสงค์ของหนังสือสุภาษิต

3. หนังสือสุภาษิตเขียนถึงใคร

4. จงบอกถึงหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือสุภาษิต

5. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ของหนังสือสุภาษิต

คำตอบบททดสอบ บทที่ 21

1. โซโลมอน
2. จุดประสงค์เหล่านี้ได้กล่าวไว้ในสุภาษิต 1:1-6 จงอ่านในพระคัมภีร์ของคุณ
3. อิสราเอล แต่ความจริงสำหรับการดำเนินชีวิตก็ใช้ได้สำหรับผู้เชื่อทุกคน
4. สติปัญญาแนวตั้ง เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตแนวนอน สุภาษิตเป็นการรวบรวม หลักการที่ฉลาดที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์ (แนวตั้ง) เพื่อใช้ปกครองการดำเนินชีวิตกับผู้อื่น (แนวนอน)
5. “มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ” สุภาษิต 3:13

เพื่อศึกษาต่อไป

1. คำสำคัญในการศึกษาสุภาษิตประกอบด้วย

- สติปัญญา
 - ความรู้
 - การสั่งสอน
 - ความโง่เขลา
 - ความกลัว ความยำเกรงพระเจ้า
 - ชีวิต
 - พระบัญญัติ ความชอบธรรม ความชั่วร้าย ความยุติธรรม
 - บุตรชายของข้าพเจ้า
2. จงศึกษากลุ่มของสิ่งต่อไปนี้ ที่กล่าวไว้ในสุภาษิต
- 7 สิ่งที่พระเจ้าทรงเกลียดชัง 6:16-19
 - 2 สิ่งที่ผู้เขียนร้องขอจากพระเจ้า 30:7-9
 - 4 สิ่งที่ไม่เคยเป็นที่พอใจ 30:15-16
 - 4 สิ่งในโลกพบว่าทนมไม่ได้ 30:21-23
 - 4 สิ่งที่มีหัตถ์จรรยา 30:18-19
 - 4 สิ่งที่เล็กแต่เป็นสิ่งที่ฉลาด 30:24-28
 - 4 ผู้ปกครองที่สง่าผ่าเผย 30:29-31
3. จงศึกษาเรื่องของคนโง่ต่างๆ ที่กล่าวไว้ในสุภาษิต
- คนโง่ธรรมดา 1:4, 22, 7:7, 21:11
 - คนโง่ที่ใจแข็งกระด้าง 1:7, 10:23, 12:23, 17:10, 20:3, 27:22
 - คนโง่ที่เย่อหยิ่ง 3:31, 21:24, 22:10, 29:8
 - คนโง่ที่ตี้ออื่น 17:21, 26:3, 30:22
4. เมื่อคุณอ่านหนังสือสุภาษิต จงบันทึกว่าหนังสือนี้สอนอะไรเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้
- ชื่อเสียงดี	- สติปัญญาและความโง่
- วิทยุหนุ่มและวินัย	- ความเกียจคร้านและงานหนัก
- ชุกรกิจ	- ความเย่อหยิ่งและคนถ่อมตน
- การสมรส	- นายและลูกจ้าง
- ความไร้ศีลธรรม	- ความโกรธ ความแตกแยก
- เพื่อนที่ไม่ดี	- ความยำเกรงพระเจ้า
- สติปัญญา	- กษัตริย์และผู้ปกครอง
- การบังคับตนเอง	- คนรวยและคนจน ความรวยและความจน
- การดื่มสุรามาก	- สตรี
- มิตรภาพ	- การกตัญญู
- วาจาและลิ้น	- คนที่ชอบเยาะเย้ย